

Așa! Acum, cărțile și caietele sînt pregătite.

Ceva nu-i în ordine la îmbrăcăminte? Pe loc se poate aranja.

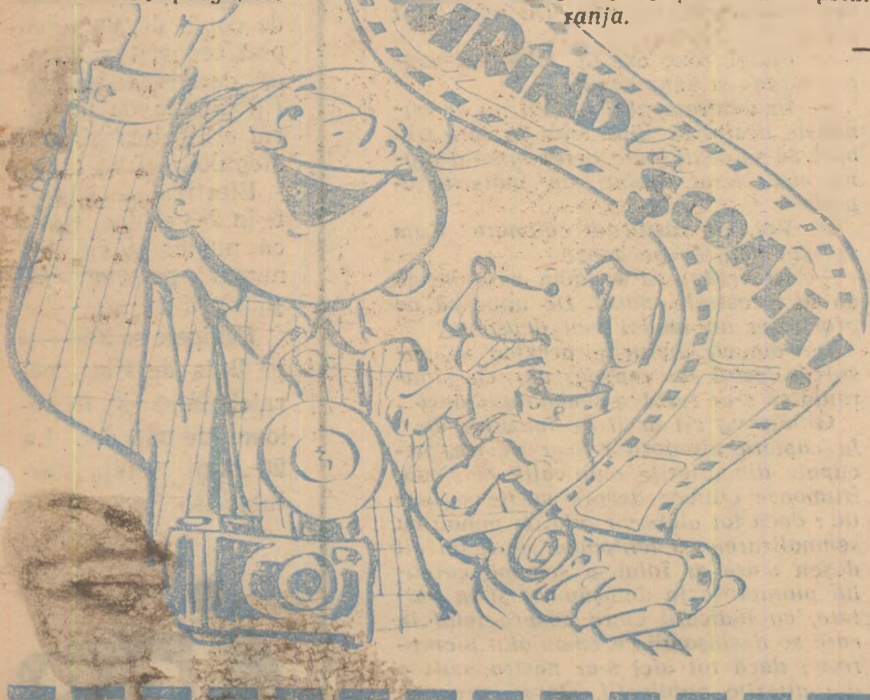
Prietena devotată, biblioteca primește noi podoabe — cărți minunate.

Ei, și acum, patinelor, mai odihniți-vă!

Merge bine, nici o grijă. Dimineața, ceasul o să-și facă datoria.

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 2 (889) * miercuri 9 ianuarie 1963 * 8 pag. 30 bani

Ce veți face în trimestrul II?

Este drept, vacanța nici nu s-a terminat bine, impresiile de la concursurile de schi și săniuș, de la carnaval sînt încă vii în inima fiecărui pionier de la **Școala medie nr. 5 din București.** Cu toate acestea, pionierii detașamentului claselor a VII-a C și D n-au fost de loc surprinși cînd ne-am adresat unora dintre ei cu întrebarea: „Ce vă propuneți să realizați în trimestrul II?" Aceasta, pentru că după cum ne-au spus chiar ei, răspunsul întrebării îl dăduse fiecare mai de mult. De pildă, pioniera **Pleșoianu Maria**:

— În ceea ce mă privește, aș dori să obțin aceleași rezultate la învățătură ca și pe trimestrul I. Adică, numai medii de 10. Și, pentru că în detașament sînt și pionieri cu note slabe, să se străduiască să le îndrepte.

— Se poate, nici vorbă, a spus tovarășa dirigintă **Magdalena Prejbeanu.** Dar este de ajuns numai să-ți dorești lucrul acesta? Maria are numai note de 10. Foarte bine. Dar nu crede oare că i-a ajutat prea puțin pe colegii ei la învățătură? Așa că, eu i-aș dori mai mult spirit tovărășesc.

— Eu sînt președintă de unitate, s-a recomandat **Bîrnea Florentina.** De aceea mă gîndesc la multe lucruri pe care ar trebui să le realizăm în următorul trimestru. Cu detașamentul din care fac parte, aș vrea să organizăm cele mai frumoase adunări din unitate, pentru a le servi de exemplu pionierilor mai mici.

— Nu numai la învățătură, ci și la disciplină trebuie să fim exemplu, a ținut să precizeze **Ferechide Dumitru,** președintele detașamentului. Pentru că, după cum spune el, sînt pionieri ca Meșniță Florin, Ștefănescu T. foarte nedisciplinați, care deranjează orele, iar cînd sînt criticați își iau zeci de angajamente. Dar ce folos? Ele se pierd în vînt.

— Opinia colectivului nu-i totdeauna foarte hotărîtă împotriva acestor ieșiri, remarcă tovarășa dirigintă. Întregul detașament și desigur, însuși Florin trebuie să-și dorească ca pe trimestrul II să nu se mai discute despre asemenea probleme decît ca despre niște... amintiri neplăcute!

— În detașamentul nostru sînt mulți iubitori ai istoriei — ne spune **Sușnea Adrian.** Ne pasionează istoria patriei, ne entuziasmează realizările partidului nostru pe care vrem să le cunoaștem cît mai bine. De aceea, ne-am gîndit la o adunare mai deosebită, care să cuprindă mai multe aspecte și să se desfășoare în mai multe etape.

— Ideea este foarte bună. Și noi, profesorii de istorie, le vom da cu dragă inimă o mînă de ajutor, a spus tovarășa profesoară **Maria Dumitrescu,** aflînd dorința pionierilor. O temă ca aceasta: „Lupta partidului nostru pentru o viață fericită" va trezi mult interes.

— Eu m-am gîndit la o adunare cu subiect din literatură. Poate un concurs „Drumeții veseli" — a răspuns întrebării noastre pioniera **Coculescu Margareta.** M-aș pregăti cu multă grijă.

— Da, Margareta se va pregăti cu multă grijă. Și nu numai ea, ci încă foarte mulți alți pionieri. Dar nu toți... De ce? Pentru că nu toți sînt... antrenați, este de părere tovarășa profesoară de limba romînă **Maria Steriade.** S-o luăm, de pildă, pe Marcu Floarea. Ea învață foarte bine, este însă mai timidă, mai retrasă, cu greu participă la acțiunile noastre. Iar în întîmpinarea zilei de 16 februarie v-aș propune un concurs de desene și lucrări literare. Voi fi cu plăcere... arbitrul vostru!

— Un fel de arbitru sînt și eu în ale sportului, mărturisește pionierul **Vahab Cornel.** Eu nu prea fac sport, dar grozav îmi place să asist la competițiile sportive. Mă bucur ori de cîte ori Teodoru Adrian obține un nou record la atletism, cînd îl văd pe Titrade Ovidiu jucînd atît de bine volei, cînd Altarovici Mihai este în formă. Aș vrea deci, să organizăm cu detașamentul cît mai multe activități sportive.

— Nu-i de loc rea această propunere, — spune gînditor tovarășul director **Cahana Efraim.** Eu însă îi sfătuiesc pe acești pionieri iubitori ai sportului să se gîndească și la recorduri, dar și la învățătură, pentru că atît Adrian cît și Mihai și Ovidiu stau destul de prost cu notele. Și ca o dovadă că sportul poate fi foarte bine îmbinat cu învățătura, este că pionierul Moraru Andrei, care are numai note foarte bune, este și un cunoscut înotător, cîștigătorul multor concursuri.

Interviul nostru cu pionierii din detașamentul claselor a VII-a și cu cîțiva tovarăși profesori a continuat... Propunerile, inițiativele sînt multe și variate...

— Sînt bucuroasă că pionierii s-au gîndit la atîtea acțiuni frumoase, a spus tovarășa instructoare superioară **Zoe Iordănescu.** Și cum știu că una dintre cele mai mari dorințe ale lor este și aceea să primească steluțele roșii, le doresc mult succes în trimestrul II la învățătură și în toate activitățile pionierești.

E. TOFAN

Reportaj

SĂRBĂTOAREA STELUȚELOR ROȘII

Prin ferestrele sălii de festivități se văd bine fulgii de zăpadă mari, strălucitori, care dansează într-un vîrtej, spulberat din cînd în cînd de vînt. În sală e cald și vocea tovarășei instructoare care amintește părinților și profesorilor noștri faptele pentru care primim noi, azi, cei treizeci de pionieri, distincția pionierească, ne pătrunde în inimi. Ce frumos vorbește! Amintește despre pantele însorite ale livezilor gospodăriei colective unde de atîtea ori îi ajutam pe colectiviști. Ne reamintește excursiile minunate petrecute prin munții Piatra Craiului, la peștera Dîmbovicioara, la Brașov. Sînt lîngă mine și Uță Mariana, Pantazescu Gheorghe, Damian Mioara, Diaconescu Nicolae, Izbășescu Mioara, Drosu Cornel și toți ceilalți pionieri fruntași care și-au îndeplinit toate condițiile prevăzute pentru obținerea distincției pionierești. Și eu, președintele unității Școlii de 8 ani din Băilești, regiunea Argeș, Hera Ion, sînt fericit. E-o zi minunată!

★

După un an de muncă, în care timp fiecare dintre noi s-a străduit să învețe mai bine, să fie mai harnic, să îndeplinească toate condițiile prevăzute pentru obținerea distincției pionierești, a sosit și ziua mult așteptată. În unitatea Școlii de 8 ani din comuna Sarinasuf, raionul Tulcea, regiunea Dobrogea, Tincu Maria, Barbu Aftene, Petcu Vasile, Uncu Ștefan, Ion Ana, Alexe Stelian, Dogaru Ștefan, Barbu Iordana, Barbu Vasilica, Barbu Gheorghe, Roibu Vasilica, Machidon Stela, Ungureanu Mihai, Machidon Milea, Uncu Petrea, Neamțu Niculai și eu, Roibu Georgeta am primit distincțiile pionierești. Fiecare s-a străduit să merite steluța roșie. Așa-i pionieresc! În Delta noastră dragă, cu Dunărea și ceața ei, cu zăpada care te învăluie de pretutindeni, a fost o zi de neuitat!

★

Sînt cîteva însemnări, cîteva gînduri de la sfîrșitul anului 1962 și începutul lui 1963.

E. SKIBINSKI

Din viaţa pionierească

Acţiuni interesante

(din experienţa unităţii de pionieri nr. 2 din Iaşi)

Fiecare din anii care au trecut de la istoricul 23 August 1944, cînd poporul nostru, condus de partid, a păşit pe drumul vieţii libere, a însemnat un şir de mărețe victorii în toate sectoarele economice şi sociale. Pionierii de la Şcoala medie nr. 2 „Mihail Eminescu" din Iaşi, prin întreaga lor activitate, caută să cunoască aceste înfăptuiri.

Pe detaşamente, pionierii unităţii au început să se documenteze. Cei din clasele a VI-a au întocmit un album cu vederi „Ce e nou în Iaşi", au organizat şi o adunare despre realizările regimului democrat-popular în regiunea Iaşi. În detaşamentul claselor a VII-a a avut loc o călătorie pe hartă, iar în cel al claselor a V-a, un concurs „Poeţii cîntă Republica". Pentru aceste adunări, pionierii s-au pregătit din timp, unii au cercetat colecţii de ziare şi reviste, cărţi de literatură, alţii şi-au extras fragmente din însemnările personale pe care şi le făcuseră în timpul excursiilor şi drumeţiilor, au stat de vorbă cu părinţii, martori ai vremurilor trecute ca şi ai celor prezente. Pregătite în felul acesta, adunările respective i-au interesat mult pe pionieri, au adus cîte ceva nou pentru fiecare din ei.

Tot pentru cunoaşterea realizărilor regimului nostru democrat-popular, pionierii unităţii nr. 2 au organizat şi un marş pionieresc: „Prin Iaşi, la braţ cu viitorul". Şi viitorul le-a apărut în toată măreţia lui. Au văzut atîtea şcoli noi, şcoli unde învaţă ei sau colegii lor, au fost la şcoli medii noi, la şcoli profesionale, şcoli în care îşi vor însuşi meseria aleasă, au văzut noua clădire a Institutului politehnic. Apoi, au fost la fabrica de antibiotice, la cea de ulei, de pîine, la fabrica de mobilă. Vizitînd aceste întreprinderi, pionierii au văzut aparatura nouă, modernă. În urma explicaţiilor au aflat că acolo muncitorii aplică ce au dobîndit în anii de şcoală, au înţeles şi mai bine de ce elevii trebuie să înveţe temeinic. Totodată au hotărît ca pe detaşamente să organizeze mai multe adunări avînd ca temă „Mîndria de a fi muncitor", „Viitorul începe astăzi", „Oraşe noi pe harta patriei". Ele îi vor ajuta pe pionieri să cunoască mai bine realizările de astăzi, să înţeleagă ce au de făcut ei înşişi.

Experienţa unităţii în ceea ce priveşte informarea copiilor cu politica partidului e mult mai largă. De pildă, cînd reprezentanţii poporului nostru în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej au fost în vizită în Indonezia, India, Birmania, pionierii unităţii au urmărit cu viu interes această călătorie, înţelegînd şi mai bine prestigiul de care se bucură ţara noastră peste hotare. Ei au fost informaţi şi despre blocada deschisă de S.U.A. împotriva Cubei, despre acţiunile guvernului sovietic pentru înlăturarea blocadei şi apărarea păcii. Cunoscînd astfel de probleme importante, pionierii unităţii preţuiesc şi mai mult pacea, viaţa noastră fericită. Ei organizează şi mai multe vizite în întreprinderi, la muzee şi locuri legate de lupta partidului, întîlniri cu muncitori fruntaşi, activişti de partid şi de stat, marşuri pioniereşti şi călătorii pe hartă. Şi în toate aceste acţiuni pionierii au împărtăşit şi mai profund bucuria că în drumul spre biruinţele de azi, spre cele de mîine, poporul nostru e călăuzit de partidul clasei muncitoare.

Un răspuns pe săptămînă

Vă propunem să organizaţi un colţ practic

De multe ori, auzi în grupe şi detaşamente întrebări de felul acesta:

— La adunarea de mîine e vorba să învăţăm un cîntec nou. De unde să-l luăm?

— Băieţi, cine are un tabel cu semnalizarea cu fanioane?

— În detaşamentul nostru nu se cunoaşte destul de bine felul în care trebuie să se desfăşoare ceremonialul pionieresc. Ne-ar trebui un material anume...

— Vai, s-a răsturnat călimara! Cum să scot pata de pe bancă?

— Ar trebui să brodăm perdeluţele de la ferestrele clasei. De unde să ne procurăm un model mai deosebit?

De obicei, lucrurile acestea se rezolvă destul de repede, dar cu siguranţă că s-ar rezolva şi mai rapid dacă...

Gîndiţi-vă cît ar fi de folositor dacă la camera pionierilor s-ar păstra, decupate din diferite publicaţii, cele mai frumoase cîntece despre patrie şi partid; dacă tot aici s-ar afla un panou cu semnalizarea cu fanioane; dacă un alt desen mare ar înfăţişa schema careului pionieresc la detaşament şi la unitate, cu indicaţii clare despre felul în care se desfăşoară ceremonialul pionieresc; dacă tot aici s-ar păstra, culese din diferite publicaţii, sfaturi practice (cum ar fi îngrijirea manualelor, curăţarea ţesăturilor, metalului) etc.; dacă ar exista unele volume cu piese de teatru potrivite vîrstei copiilor, cărţi cu jocuri distractive, o listă cu spectacolele de teatru şi film din săptămîna respectivă etc. Este greu de alcătuit un asemenea colţ practic, operativ? Nu, nu este greu. El poate lua fiinţă la camera pionierilor sau pe culoar, într-un loc potrivit. Astfel, fiecare pionier va găsi aici ceea ce îl interesează în legătură cu diferite activităţi practice.

Ştafeta pe săniuţe

Pentru a putea organiza ştafeta pe săniuţe este nevoie de un efectiv de 20-30 de copii, de un teren plat acoperit cu zăpadă, de cîteva săniuţe (în funcţie de numărul echipelor) şi de 3 stegulețe.

Efectivul se împarte în 2-3 echipe, egale ca număr şi cu un număr pereche de jucători.

Echipele se aliniază pe linia de start, paralele între ele, în coloane de cîte doi. La 20-25 m în faţa startului se marchează

JOC

cîte un punct printr-un steguleţ, băţ sau chiar un bulgăre mare de zăpadă. În faţa fiecărei echipe se găseşte cîte o săniuţă cu frînghie pentru a putea fi trasă.

La semnalul conducătorului, unul din jucătorii primei perechi se aşază în sanie, iar al doilea îl duce repede pînă la semnul marcat în faţă. Ocolind semnul, ei schimbă rolurile şi săniuţa este trasă spre locul de start de jucătorul care şezuse mai înainte în ea.

După aceasta, sania este preluată de perechea următoare, care, parcurgînd traseul în acelaşi mod, o predă perechii a treia, ş.a.m.d. Jucătorii care au alergat trec în spatele propriilor lor echipe.

Cîştigă echipa ai cărei jucători au terminat primii parcursul.

REGULI:

— Ocolirea marcajului este obligatorie.

— Schimbarea săniuţelor între perechi se face numai în spatele liniei de start.

Un aspect obişnuit în aceste zile: pionieri la curăţatul zăpezii în curtea şcolii.

ACȚIUNI DIN VACANȚĂ DE IARNĂ

La Palatul pionierilor din București

Intre acțiunile pe care Palatul pionierilor le-a organizat în vacanța de iarnă pentru pionierii și școlarii din București, de un succes deosebit s-au bucurat acelea avînd ca scop cunoașterea realizărilor regimului nostru, a luptei oamenilor muncii sub conducerea partidului. Astfel, au avut loc adunări pionierești, concursuri „Cine știe, cîștigă", vizite pe șantiere. Foarte frumoasă a fost serbarea pionierească cu tema „Puternică, liberă, pe soartă stăpînă", consacrată celei de a XV-a aniversări a Republicii noastre dragi. Această adunare, la care au participat sute de copii din întreaga Capitală, s-a desfășurat în ziua de 30 Decembrie 1962.

Agenda vacanței de iarnă la Palatul pionierilor a fost deosebit de bogată. A avut loc tradiționalul carnaval; s-au reprezentat spectacole de balet și piese de teatru, filme pentru copii; s-au desfășurat numeroase acțiuni cu caracter cultural-sportiv (recenzii, matinee literare, concursuri de patinaj, șah, tir etc.).

La Casa pionierilor din Oradea

Și aici au avut loc multe acțiuni datorită cărora pionierii orădeni au petrecut o vacanța interesantă. Așa au fost, de pildă, montajul literar-muzical „Partidului, slavă !", concursul de recitări dedicat patriei și partidului. Se poate spune că fiecare copil a găsit, în vacanța, la Casa pionierilor, ceea ce îl interesa. Iubitorii șahului, tenisului de masă și sporturilor de iarnă au avut concursuri viu disputate; micii dansatori au prezentat o suită din cele mai frumoase dansuri populare; cei care iubesc literatura și încearcă ei înșiși să scrie au avut, de asemenea, un concurs; foarte atractiv a fost și concursul de ghicitori, cîștigat de Harabagiu Elena, care a spus nici mai mult nici mai puțin, decît... 35 de ghicitori !

Fără îndoială că, alături de acțiunile organizate în unitățile de pionieri din oraș, programul vacanței de iarnă al Casei pionierilor a contribuit ca pionierii și școlarii orădeni să petreacă o vacanța veselă, instructivă.

Vești

Zilele trecute la Casa pionierilor din Cîmpulung Moldovenesc, regiunea Suceava, a avut loc „Carnavalul cărții". Au participat peste 250 de pionieri care au petrecut clipe minunate.

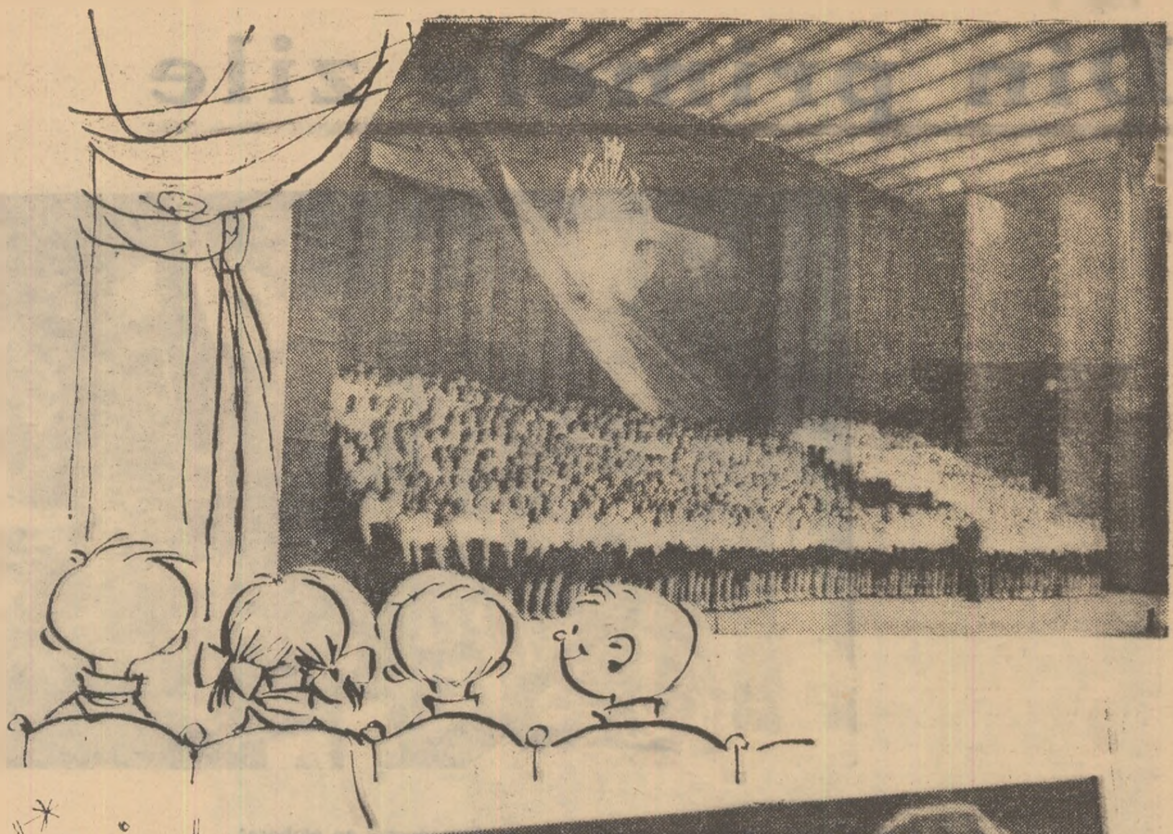
Tot în zilele vacanței, pionierii din Cîmpulung Moldovenesc au organizat un concurs de săniuțe la poalele muntelui Runcu.

*

La Școala de 8 ani din comuna Olari, raionul Criș, pionierii au organizat o întîlnire cu președintele gospodăriei colective din comună. Tovarășul președinte a vorbit pionierilor despre succesele obținute de gospodărie de la înființare și pînă acum. Apoi, pionierii au vizitat gospodăria.

*

În primele zile ale vacanței de iarnă, pionierii din orașul Ploiești au organizat numeroase adunări. La adunarea „Te slăvim, Romînie, pămînt strămoșesc" a fost invitat tovarășul Vasile Popa, secretar al comitetului regional U.T.M. care a vorbit despre semnificația zilei de 30 Decembrie. Pionierii s-au pregătit și ei și au vorbit despre realizările regimului nostru pe care le-au cunoscut în excursiile și drumețiile organizate.

CU APARATUL FOTOGRAFIC...

Fotoreportaj: GR. PREPELIȚĂ

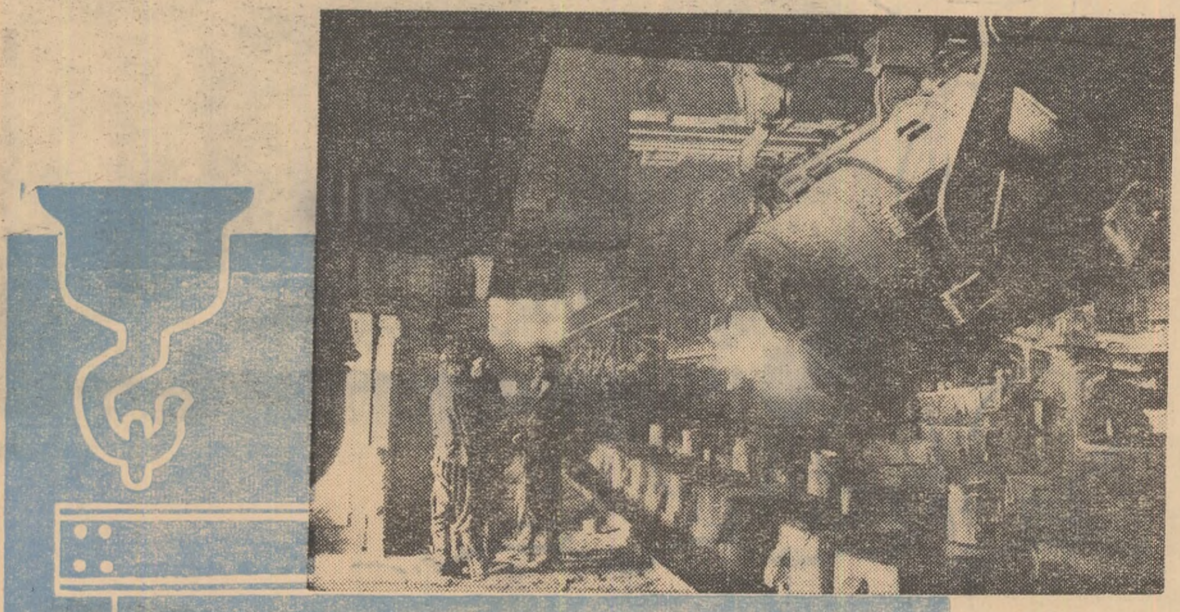
1. *Nenumărate serbări pionierești s-au desfășurat în cinstea aniversării Republicii noastre. Iată un aspect de pe scena* Sălii Palatului R.P.R., *unde pionierii bucureșteni au prezentat un frumos spectacol.*

2. *In vacanța de iarnă au avut loc numeroase carnavaluri pionierești.*

3. *Dinsul e Roboțel. Domiciliul? Orășelul copiilor din Piața Republicii — București.*

4. *Incă puțin și mica patinatoare va zbura pe luciul gheții.*

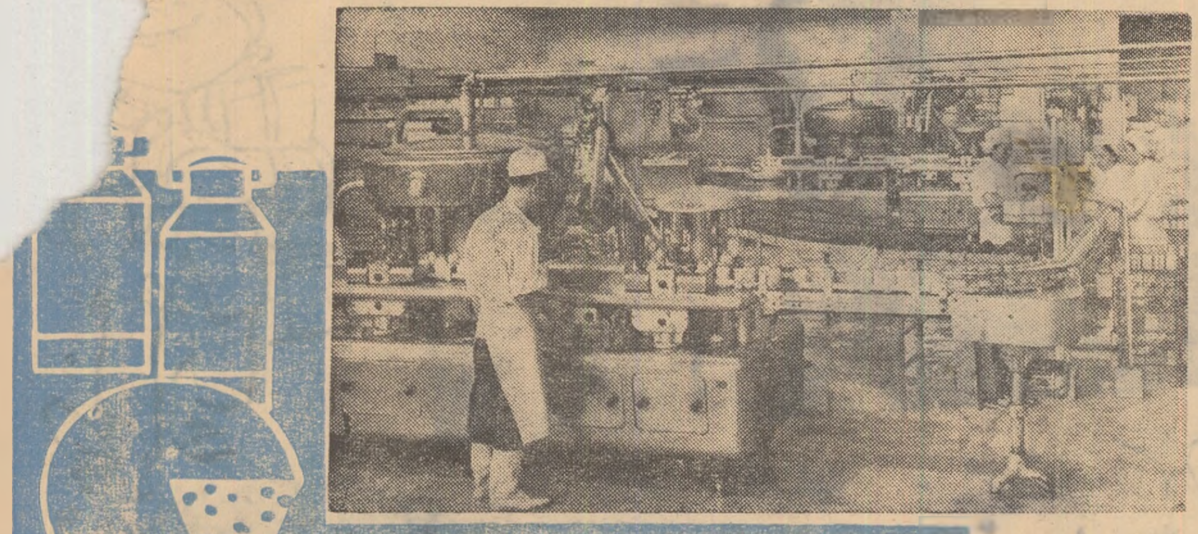
Din primele zile

În primele două zile ale anului 1963 oțelarii hunedoreni au elaborat peste sarcinile de plan opt tone oțeluri speciale de calitate superioară.

La „Filatura Romînească de bumbac" din Capitală, schimbul I din secția ringuri și-a depășit sarcinile de plan, în prima zi de muncă din noul an, cu 1,7 la sută.

10 tone de unt, 17 tone de înghețată, 50 tone de iaurt — iată ce s-a realizat în primele trei zile din noul an, la Fabrica de produse lactate-București. Totodată, s-au trimis pe piață 345 000 litri de lapte pentru consum.

DIMINEAȚĂ de IANUARIE

Ca în fiecare zi, maistrul ceferist Ion Stancu merge la uzină, împreună cu fiul său mai mic, Petre. Ar putea s-o ia mai de-a dreptul, dar lui îi place să pășească pe strada largă, pe lîngă frumoasele blocuri ce se înalță față în față cu uzina, sus, spre cerul din care se cerne o ninsoare abundentă, liniștită.

— Ce frumos ninge ! îi spune deodată lui Petre.

Flăcăul, muncitor și el la uzină, fierar, se uită în ochii tatălui său. Deslușește în ei admirație. Dar nu numai atît...

Da, n-a greșit. Maistrul Ion Stancu își amintește și de un alt tablou, de un ianuarie de demult. Cu trei decenii în urmă...

Anul nou, cu petreceri zgomotoase în centru, în casele bogaților, trecuse. Cartierul ceferiștilor rămăsese însă același : trist, cu străzi strîmbe și cocioabe de lut din care fumul sobelor ieșea afară direct, prin acoperiș. Ninsoarea, care prinsese să se cearnă încă din primele zile ale noului an, nu putuse să acopere sărăcia și nici starea jalnică a Atelierelor C.F.R., unde lucra și el, ca fierar. Viscolul îngrămădea prin pereții sparți vălătuci de zăpadă. Mulți ceferiști lucrau sub cerul gol, în ger. Salariul nu le ajungea nici de pîine. Pe deasupra, stăpînii, puseseră pe grumazul muncitorilor o altă „curbă de sacrificiu", noul an venise cu noi concedieri în masă..

— Bună dimineața, nea Stancu !

Dintr-o camionetă încărcată cu mobilă nouă, îl salută un ceferist, un tovarăș de muncă. Nici n-a observat bine cine a fost — poate montatorul Ion Popescu. Sau poate cazangiul Gheorghe Nicoară... Unul din zecile de muncitori cărora le-au fost repartizate locuințe noi în acest început de an.

Maistrul își înalță privirea peste monumentalele blocuri ce împodobesc acum Calea Griviței, privește ferestrele înalte, în care joacă steluțe albe de nea. Dincolo de geamuri se zăresc fețe vesele de copii. Se bucură ! Blocurile, adevărate palate, găzduiesc tovarăși de-ai lui. Colea, într-un bloc, locuiește și băiatul lui mai mare, Ilie ; mai încolo, într-altul, fiica lui, Irina !

Maistrul îl apucă pe Petre de braț. Pășesc împreună pe poarta uzinei. De sus, ninsoarea se cerne liniștită, strălucitoare...

AL. DINU IFRIM

ZIDARULUI

Cu cîtă dibacie, pe marile de schele,
Palate noi de vise tu urci mereu spre stele,
Să fie pentru oameni un leagăn de visare —
Frați buni cu viața nouă și mîngîiați de soare !

Cînd blocul se ridică semeț spre înălțime
Îi pun o cărămidă din gînduri și din rime,
Că-n drumul către soare nu-l-nalță numai glia,
Ci cîntă peste ziduri, din plin, și poezia...

S. TRUȘCULESCU
maistru sudor, Uzinele mecanice Tr. Severin

De zece ori mai mult

Anul care a trecut a fost bogat în realizări și în ce privește cineficarea satelor — s-au construit peste 540 de cinematografe !

Au fost complet cineficate în ultimul timp cinci raioane în regiunea Suceava, trei raioane în regiunea Argeș, cîte unul în regiunile Maramureș și Hunedoara. Comunele și satele mai îndepărtate, în care nu au fost amenajate încă cinematografe proprii, sînt vizitate de peste 110 de caravane cinematografice.

Acum, numărul cinematografelor sătești din țara noastră se ridică la peste 3 800 — număr ce întrece de aproape zece ori pe acela al unităților cinematografice existente în anul 1948, în întreaga țară.

În cursul următorilor ani, satele vor fi înzestrate cu peste 4 000 de aparate noi de proiecție create de industria noastră, ceea ce contribuie la încheierea procesului de cineficare a satului.

De zece ori mai mult

FETELE ÎN ALB

Grozav de bună e dulceața — o știe orișicine ! Mai greu însă e să știi s-o faci. Și mai ales, să faci să ajungă la... mii și chiar zeci de mii de persoane.

Da, nu vă mirați : fetele care au îmbrăcat acum halatele albe, strălucitoare, se pregătesc să prepare pentru zeci de mii de persoane. Cînd ai atîția... musafiri, se înțelege, nu-ți ajung nici toate crătițile din casă. Așa că, fetele noastre pregătesc dulceața în niște cazane enorme. De la un kilometru se simte aroma. De nuci verzi, de gutui, de vișine...

Dar, să lăsăm fetele acestea să-și continuie lucrul și să vedem ce fac alte surate de-ale lor.

Aplecată deasupra unui microscop și înconjurată de felurite eprubete, o fată cu părul legat în fundulița albă, îmbrăcată tot în halat alb, cercetează cu atenție o bucată de... aluat.

— Da, compoziția e bună, are gluten suficient. O să iasă o pîine !...

— Ca aceasta, spune veselă o colegă care tocmai intră pe ușă aducînd pe o tavă o pîine rumenă, caldă.

Alături, în cuptoare enorme, se coc stive de pîini, la fel de rumene și gustoase.

Desigur, vă întrebați — cine să fie oare fetele despre care e vorba în rîndurile de față ? Să facem cunoștință cu cîteva dintre ele : Tițulescu Florica, Bold Alexandrina, Vioreanu Viorica, Popescu Manuela. Sînt eleve, învață la Centrul școlar profesional „Filimon Sîrbu" din Capitală. Sînt viitoare laborante de panificație, pregătitoare de dulcețuri și conserve, cadre de mîine în diverse ramuri ale industriei noastre alimentare.

Așadar, acum nu vă mai mirați cum de știu ele să pregătească astfel de bunătăți pentru... zeci și sute de mii de persoane ! Să nu vă închipuiți însă că-i chiar atît de simplu. De aceea, ele se pregătesc cu sîrguință, zi de zi, atît în sălile de clasă sau la biblioteca cu peste treizeci și cinci de mii de volume a noii școli în care învață cît și — alături de maiștri pricepuți — în fabrici de specialitate, înzestrate cu utilaje moderne, mecanizate și automatizate.

AL. PROFIRIU

Un eminent om de stat, fiu devotat al poporului nostru Dr. PETRU GROZA

La 7 ianuarie 1963 s-au împlinit 5 ani de cînd a încetat din viața dr. Petru Groza, eminent om de stat, luptător neobosit pentru fericirea și bunăstarea poporului nostru. Dîndu-și seama de forța și capacitatea de organizare și mobilizare a clasei muncitoare, înțelegînd că singura cale de eliberare socială a țărănimii este alianța ei cu clasa muncitoare, dr. Petru Groza s-a alăturat forțelor sociale înaintate încă în perioada luptelor eroice ale ceferiștilor și petroliștilor din 1933. În aceste împrejurări, el întemeiază organizația „Frontul plugarilor" care, urmînd îndeaproape calea indicată de Partidul Comunist militează activ pentru profunde transformări democratice în viața economică, socială și politică a țării. În anii grei ai dictaturii militaro-fasciste, dr. Petru Groza a luat parte activă la lupta forțelor patriotice împotriva fascismului.

După eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist și în anii construcției socialiste, dr. Petru Groza a deținut funcții de înaltă răspundere în conducerea țării, aducîndu-și din plin contribuția la lupta pentru consolidarea regimului democrat-popular, pentru menținerea și apărarea păcii.

Oamenii muncii din patria noastră păstrează vie amintirea patriotului dr. Petru Groza, care și-a consacrat întreaga sa putere de muncă celor mai înalte idealuri ale maselor populare.

De la prietenii tăi de peste hotare

Prietenie

Pionierii de la Școala nr. 5 din Gabrovo, R.P. Bulgaria, sînt cunoscuți în localitate ca fiind niște școlari foarte silitori la învățătură. Este cunoscută, de asemenea, grija lor față de școlarii mai mici. Se poate spune că în privința aceasta s-a creat o adevărată tradiție în școală.

Pionierii îi ajută pe cei mici să-și facă lecțiile, îi însoțesc în timpul liber la plimbare. De două ori pe săptămînă, miercurea și vinerea, pionierii se duc în mijlocul celor dintr-a întîi să le citească povești, îi învață cîntece.

Foarte mult s-au bucurat cei mici în preajma Anului nou. Ca și în alți ani, pionierii le-au prezentat cu acest prilej un frumos spectacol artistic!

IULI MINCEV

„Iarna pe ulița noastră" — linogravură —

Noi instituții de învățămînt

O mare dezvoltare a cunoscut în Bulgaria populară învățămîntul de toate gradele. Așa, bunăoară, în timp ce în trecut în Bulgaria existau numai opt instituții de învățămînt superior, cu 418 cadre didactice, în prezent funcționează 22 institute de învățămînt superior, cu aproape 4 000 de cadre didactice.

Anul acesta, 1963, se vor deschide alte trei institute: Institutul superior de mecanică și electromecanică de la Varna, Institutul superior de chimie și tehnologie din Burgas și Institutul pedagogic superior din Tîrnova.

Sărbătoarea poporului cuban

La 2 ianuarie 1963, eroicul popor al Cubei a sărbătorit un eveniment de însemnătate istorică: împlinirea a patru ani de cînd forțele populare patriotice au răsturnat regimul dictatorial al călăului Batista, revoluția populară ieșind victorioasă.

În cei patru ani care s-au scurs, poporul cuban a dobîndit succese remarcabile în toate domeniile de activitate. A fost înfăptuită reforma agrară; au fost naționalizate băncile, întreprinderile industriale care au aparținut înainte monopolurilor străine și marii burghezii autohtone; s-a trecut la înfăptuirea unei industrii noi, naționale; s-a adoptat un șir de măsuri pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Astfel, Cuba revoluționară a devenit *prima țară din America Latină în care a fost lichidat analfabetismul și prima țară de pe continentul american unde toți copiii au posibilitatea să învețe.* După revoluție au fost date în folosință 13 000 noi săli de clasă, iar în regiunea munților Sierra Maestra s-a început construcția orașului-școlar Camillo Cienfuegos, cel mai mare centru de educație din Cuba, unde vor putea învăța 20 000 de copii. De asemenea, în Cuba au fost create o serie de institute pentru pregătirea cadrelor de ingineri și tehnicieni necesare economiei naționale. Aceste succese însuflețesc toate popoarele Americii Latine în munca și lupta lor pentru o viață mai bună. Dar, cercurile reacționare capitaliste și, în primul rînd cele din S.U.A., nu văd cu ochi buni consolidarea puterii populare în Republica Cuba. Tocmai de aceea, forțele negre ale imperialismului au încercat, nu o dată să înăbușe în sînge revoluția cubană, amenințînd totodată omenirea cu un război termonuclear — așa cum s-a întîmplat nu de mult. Datorită înaltului simț de răspundere față de destinele omenirii de care a dat dovadă guvernul sovietic, datorită curajului și hotărîrii poporului cuban de a-și apăra cuceririle, luptei tuturor forțelor iubitoare de pace, imperialiștii n-au putut să-și înfăptuiască planurile lor războinice.

Avînd de partea sa sprijinul larg al țărilor lagărului socialist, sprijinul tuturor forțelor iubitoare de pace, poporul cuban își apără cu hotărîre cuceririle revoluționare. Sub conducerea Organizațiilor Revoluționare Integrate, în frunte cu Fidel Castro, poporul cuban înaintează cu pași siguri pe calea vieții noi.

TANGANICA

Stat în Africa de est.
Suprafața — 239 000 km².
Populația — 9 404 000 locuitori, din care aproximativ 99 % africani, în special popoare din grupul bantu.
Capitala — Dar es Salaam: 130 000 de locuitori.

Cu prilejul proclamării Republicii Tanganica, Julius Nyerere, primul președinte al statului, este aclamat de populația din Dar es Salaam

„Kilimandjaro [1]. — scria marele scriitor american Hemingway — acoperit cu zăpezi veșnice, este, după cum se spune, punctul cel mai înalt al Africii". Pe acest pisc uriaș, la 9 decembrie 1961, la ora cînd soarele și-a dezlipit genele, a fluturat drapelul negru-galben-verde al Tanganicăi libere și independente, vestind lumii că încă un stat african a rupt pentru totdeauna lanțurile robiei coloniale.

Tanganica se întinde la poalele uriașului de piatră, de pe care coboară fabuloase plantații de cafea. Aceste plantații sînt ocupația de bază a neamului chagga, —unul din popoarele Tanganicăi. Chagga — scria de curînd un călător sovietic — i-a întrecut, ca nivel de dezvoltare, pe masai (alt popor conlocuitor). Prietenoși și sociabili, oamenii chagga (citește ciaga) dovedesc o mare sete de învățătură, sînt sinceri, renunță ușor la anumite tradiții sălbatice ale tribului. Casele lor, construite din pămînt și iarbă, sînt foarte curate și aranjate cu gust. Masaii n-au fost încă atinși de suflul civilizației, în satele mai depărtate ei obțin încă focul frecînd un băț uscat de o piatră; lor le este indiferent dacă carnea e fiartă sau nu, dacă poamele-s coapte sau nu. Masaii sînt un exemplu grăitor despre înapoierea în care a ținut colonialismul unele popoare. De altfel, și astăzi în Tanganica săpăliga a rămas principala unealtă agricolă!

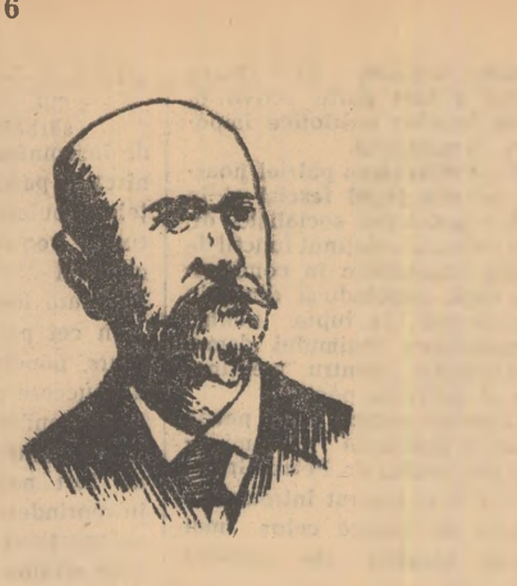

Colonialiștii englezi — care au preluat Tanganica de la cei germani — au lăsat în urma lor 80 la sută dintre africani analfabeți și 1 medic la 20 000 de oameni! Nivelul de trai al populației este extrem de scăzut, Tanganica fiind o țară agrară slab dezvoltată, iar cel mai bun pămînt revenind europenilor — englezi și olandezi. Se cultivă porumb, mei, leguminoase, citrice, bumbac, cafea; e dezvoltată creșterea vitelor. Subsolul țării, deosebit de bogat, conține fier, cărbune, diamante, aur, metale dure etc. Există o fabrică de zahăr, una de ulei, o fabrică de conserve și una de bere.

Abia pășite de un an pe drumul libertății, popoarele Tanganicăi muncesc cu un elan neobosit la construirea țării. În ziua declarării independenței țării, primul ministru de atunci, actualul președinte al Republicii — J. Nyerere, spunea: „Tanganica este o națiune tînără, care abia se naște. Trebuie să muncim cu abnegație pentru a ne putea dezvolta". Cuvintele acestea însuflețesc azi, pe noul drum, pe toți locuitorii acestei frumoase țări africane de la poalele celui mai înalt pisc al continentului negru.

EM. E.

[1] Kilimandjaro = 5 895 m; numele îi vine din limbile suahili (Kilima = munte) și masai (ndjaro = munte).

Un pionier al chimiei romînești

Petru Poni

(1841-1925)

Născut la 4 ianuarie 1841 într-un cătun din comuna Băiceni, nu departe de Iași, fiu de țăran sărac, Petru Poni a reușit după numeroase strădanii să urmeze cursurile gimnaziale ale Academiei Mihăilene din Iași.

Însuflețit de dorința patriotică de a contribui la ridicarea științei romînești, Petru Poni reușește să se specializeze în chimie la Paris, întrucît în țară nu exista posibilitatea de a se specializa în acest domeniu. După ce a terminat în mod strălucit studiile, Petru Poni a fost numit profesor de fizico-chimice la Colegiul național din Iași (fosta Academie Mihăileană). Aici, savantul romîn luptă cu greutățile materiale în care se zbătea școala, organizează prin mijloacele lui un laborator și tipărește un curs de chimie elementară. Mai tîrziu, ca profesor la Universitatea din Iași, Petru Poni se ocupă de înzestrarea laboratorului de chimie și participă activ la înființarea Societății de științe din București (1890). Din inițiativa lui se înființează în București mai multe laboratoare de analiză chimică.

Petru Poni a studiat compoziția petrolului romînesc ajungînd la concluzii foarte prețioase pentru dezvoltarea chimiei în țara noastră și a contribuit la clarificarea științifică a originei petrolului. Contribuția adusă de Petru Poni la dezvoltarea chimiei romînești este deosebit de importantă. Cu ajutorul lui au fost create primele cadre specializate de chimiști, au fost organizate primele laboratoare și institute de cercetări.

Alături de alți oameni de știință, Petru Poni a făcut să se afirme peste hotare multe din lucrările științifice originale romînești.

Prețuirea care se acordă astăzi rolului important pe care l-a avut Petru Poni în dezvoltarea științei romînești răsplătește din plin munca neobosită a savantului romîn pentru înfăptuirea aspirațiilor de libertate și progres ale poporului nostru în anii cînd era crunt exploatat de regimul burghezo-moșieresc, aspirații pe care Petru Poni le-a exprimat în cercetările sale științifice și prin însăși viața sa.

1. 2. 3. 4.

Iată și cele mai apropiate rude ale omului, maimuțele antropomorfe din zilele noastre : 1 — gibon ; 2 — urangutan ; 3 — gorila ; 4 — cimpanzeu.

ORIGINEA OMULUI

(I) ORIGINEA ȘI EVOLUȚIA OMULUI

ÎNCEPÎND CU ACEST NUMĂR, GAZETA NOASTRĂ VA PUBLICA UN CICLU DE MATERIALE DESPRE ORIGINEA ȘI EVOLUȚIA OMULUI.

Prima teorie precisă asupra originii animale a omului a fost emisă de către marele naturalist Charles Darwin, în a doua jumătate a secolului al 19-lea. Pînă atunci, se credea că omul a fost creat de o forță supranaturală și că el a avut întotdeauna înfățișarea pe care o are astăzi. Darwin, bazîndu-se pe numeroase cercetări pe care le-a întreprins personal precum și pe descoperiri făcute de alți oameni de știință, a ajuns la concluzia că în lume nimic nu este fix, neschimbător și că, dimpotrivă, totul — plantele, animalele, rocile — sînt într-o continuă schimbare și transformare. Omul însuși nu este scutit de acest proces.

Știți, desigur, că în urmă cu miliarde de ani, pe fața Pămîntului nu existau ființe, din cauză că scoarța terestră era aproape incandescentă. Mai tîrziu, cînd temperatura și umiditatea au devenit prielnice vieții, în urma unor îndelungate transformări pe care le-a suferit materia, au luat naștere primele forme de viață.

Cele dintîi viețuitoare au fost foarte mici și simple, treptat însă, ele au dat naștere — sub influența condițiilor mereu schimbate ale mediului — la animale și plante tot mai complicate. Dintre animale întîi au apărut nevertebratele (exemplu viermii). Din acestea s-au dezvoltat apoi vertebratele (peștii, broaștele și reptilele, păsarile). Acum cîteva sute de milioane de ani, o ramură a reptilelor a dat naștere **mamiferelor**. Spre deosebire de reptile și păsări care fac ouă, mamiferele sînt mai evoluate pentru că nasc pui vii pe care-i hrănesc un timp cu laptele mamei. Aceasta face ca ele să fie mult mai bine adaptate la condițiile de viață. Mamiferele au început și ele să evolueze în direcții diferite, cucerind treptat uscatul ; unele dintre ele sînt adaptate și la viața de apă, cum sînt balenele, în timp ce altele zboară prin aer, cum sînt liliecii.

Dintre mamiferele care trăiau îndeosebi prin păduri, unele au început să se cațere prin copaci cu scopul de a-și căuta hrana și pentru a se apăra de dușmani. Acestea au fost **maimuțele**.

O dată cu schimbarea modului de viață, aceste animale au suferit și unele schimbări de ordin anatomic și fiziologic. Astfel, membrele dinainte au început să fie folosite nu numai pentru mers ci și pentru apucat. De aceea degetul mare s-a putut îndoi peste celelalte patru degete.

Maimuțele au evoluat și ele : unele din cauză că au devenit mai greoaie și mai ales pentru că în urma uscării climei, pădurile s-au rărit mult, au început să coboare din copaci și să se adapteze la viața de pe sol și la mersul în două picioare. Din grupul acestor maimuțe s-au desprins două ramuri principale : **unul care a dat naștere la gorila, urangutan și cimpanzeu,** iar **altul care,** treptat, **a început sa se transforme în om.**

Vă întrebați poate de unde știu oamenii de știință că lucrurile s-au petrecut așa și nu altfel? Iată de unde: în straturile scoarței terestre pot fi găsite, la diferite adîncimi (în funcție de timpul în care au trăit), urme ale viețuitoarelor de mult dispărute. Aceste urme, constituite fie din animale întregi, schelete, fragmente de schelete, fie numai din amprenta lor tipărită în rocă, se numesc fosile. Pe lîngă fosile, alte dovezi le obținem urmărind apariția și dezvoltarea diferitelor specii de animale. Aceste dovezi, ca și numeroasele asemănări pe care le prezintă organismul omenesc cu acela al celorlalte animale vertebrate, ne îndreptățesc să afirmăm în mod categoric că omul a apărut și s-a dezvoltat în mod firesc în urma îndelungatului proces de transformare și evoluție pe care l-a suferit regnul animal de-a lungul miliardelor de ani.

Biolog VIORICA PODINĂ

Știați CĂ...

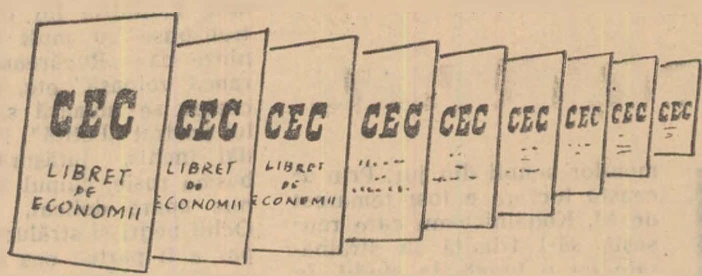
...în trei mii de ani ceasurile electronice ultraprecise pot să greșească doar cu o secunda?

...cu ajutorul radiocarbonului s-a stabilit că barca găsită în mormîntul faraonului Sesostris al III-lea are o vechime de peste 3 500 de ani, iar bizonii desenați în peștera din Lascoux (Franța) sînt executați de omul care a trăit aici acum 16 000 de ani? Datorită dezintegrării acestui izotop, arheologii au la dispoziție un adevărat ceasornic radioactiv, care poate stabili vechimea obiectelor pe o perioadă de 30 pînă la 40 000 de ani.

...nu numai marea este supusă mareelor ci și Pămîntul? De două ori pe zi noi urcăm și coborîm lin între 30—40 cm.

...într-un gram de sol trăiesc pînă la 5 miliarde de diferite microorganisme?

REZULTATELE Concursului

În urma trierii dezlegărilor primite la concurs, s-au stabilit, — prin tragerea la sorți care a avut loc în sala cinematografului Tineretului din București, — ciștigătorii concursului C.E.C. La tragerea la sorți au participat pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 146, de la Școala de 8 ani nr. 28, de la Școala de 8 ani nr. 56 și altele.

PREMIUL COLECTIV — echipament sportiv în valoare de 1 000 de lei — revine dezlegătorilor de la Școala de 8 ani, comuna **Havîrna**, raionul **Dorohoi**, regiunea Suceava.

PREMIUL I — un aparat de fotografiat „Orizont" și un libret cu o depunere inițială de 50 de lei — **Andriuc Ilie**, comuna **Havirna**, raionul **Dorohoi**, regiunea **Suceava**.

PREMIUL II — un ceas de mînă „Maiak" — și un libret cu o depunere inițială de 50 de lei : **Ionescu Aurelia**, Bulevardul R.P.R. nr. 60, Casa de copii, **Curtea de Argeș**, regiunea **Argeș**.

PREMIUL III — o trusă Leningrad : stilou, creion și un libret cu o depunere inițială de 50 de lei :

Florescu Dumitru, str. Vișina nr. 20, **Curtea de Argeș**, regiunea **Argeș**.

Olteanu Maria str. Rîmnicul Vîlcea nr. 20 **Curtea de Argeș**.

Mateescu Octavian, str. Lascăr Catargiu nr. 26, **Curtea de Argeș**.

Siliman Gheorghe, comuna **Hlipiceni**, raionul **Botoșani**, regiunea **Suceava**.

Mănăligan Maria, satul **Sf. Gheorghe**, comuna **Gălățeni**, raionul **Videle**, regiunea **București**.

MENȚIUNEA I.

1). Crăciun Nicoleta, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

2). Țuca Octavian, comuna Motca, raionul Pașcani, regiunea Iași.

3). Popa Mariana, Școala medie nr. 2 „Frații Buzești" Craiova.

4). Iliuță Ion, satul Sf. Gheorghe, comuna Gălățeni, raionul Videle, regiunea București.

5). Rață Marin, comuna Măceșu de Sus, raionul Segarcea, regiunea Oltenia.

6). Ungar Robert, Școala de 8 ani Voila, raionul Făgăraș, regiunea Brașov.

7). Geolfan Liviu, str. Lascăr Catargiu nr. 15, Curtea de Argeș, regiunea Argeș.

8). Păun Ana, str. Valea Doamnei nr. 99 bis, Curtea de Argeș, regiunea Argeș.

9). Șariei Petra, satul Sf. Gheorghe, comuna Gălățeni, raionul Videle, regiunea București.

10). Enculescu Doru, Școala medie nr. 2 „Frații Buzești" Craiova.

11). Bălaș Vasile, comuna Calbor, raionul Făgăraș, regiunea Brașov.

12). Voiculescu Valeriu, comuna Cîrja, raionul Bîrlad, regiunea Iași.

13). Bujor Livia, comuna Havîrna, raionul Dorohoi, regiunea Suceava.

14). Costache Daniela, Școala de 8 ani nr. 1, Curtea de Argeș, regiunea Argeș.

15). Gîrtone Adela, Școala de 8 ani nr. 1, Curtea de Argeș, regiunea Argeș.

16). Balint Trif, satul Pocioveliște, raionul Beiuș, regiunea Crișana.

17). Gavrilescu Gheorghe, str. Școala Petre Linteș nr. 38 București, raionul V. I. Lenin.

18). Andruș Ioan, comuna Havîrna, raionul Dorohoi, regiunea Suceava.

19). Soare Ioana, satul Sf. Gheorghe, comuna Gălățeni, raionul Videle, regiunea București.

20). Raichel Viorel, comuna Havîrna, raionul Dorohoi, regiunea Suceava.

Fiecare mențiune constă într-un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 100 de lei fiecare.

MENȚIUNEA II.

1). Borcoi Gheorghe, Școala de 8 ani Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

2). Grigoruță Constantin, Școala de 8 ani comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

3). Avram Iancu, str. I. C. Frimu nr. 80, Piatra Neamț, regiunea Bacău.

4). Cristea Georgeta, Școala de 8 ani nr. 1, str. E. Potică nr. 7 Arad, regiunea Banat.

5). Sanciuc Angelica, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

6). Dragomir Costel, str. Bakamal nr. 46, Cluj.

7). Spaiuc Aspazia, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

8). Dumitrescu Mirela, Bulevardul Republicii nr. 11-A Constanța, regiunea Dobrogea.

9). Glinschi I. Paul, comuna Cotu Ciorii, raionul Făurei, regiunea Galați.

10). Crăciun Felicia, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

11). Crăciun Eugenia, Școala de 8 ani, Sîncrai de Mureș, Tîrgu-Mureș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

12). Sinescu Paraschiva, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

13). Florea Mircea, Școala de 8 ani Vălișoara, raionul Arad, regiunea Hunedoara.

14). Cobîlă Mihai, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

15). Șarto Petru, Școala medie mixtă Tg. Lăpuș, regiunea Maramureș.

16). Cozor Constantin comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

17). Manea Paula, Școala de 8 ani, comuna Sărulești, raionul Buzău, regiunea Ploiești.

18). Ariciuc Elena, comuna Hlipiceni, raionul Botoșani, regiunea Suceava.

Fiecare mențiune constă într-un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 50 de lei fiecare.

SPORT

Cupa orașului București

Pionierii gimnaști în întrecere

Ne aflăm printre pionierii gimnaști de la școala experimentală de 8 ani nr. 111 din raionul N. Bălcescu. În sala de sport a școlii se desfășoară unul din ultimele antrenamente dinaintea concursurilor pe clase și pe școală pentru desemnarea campionilor. Cei mai buni vor reprezenta culorile școlii în fazele superioare ale „Cupei orașului București", competiția miilor de gimnaști din Capitală.

Cei mai buni... De fapt, după grația și ușurința mișcărilor ar trebui să spunem cele mai bune. Fiindcă pionierele se prezintă mult mai convingător. Duțu Sanda din a V-a E, de pildă. Exercițiile pe care le-a executat au fost o adevărată lecție de balet. Se spune că Sanda are o oarecare... experiență. A mai trecut prin emoțiile unei finale. Și tot a „Cupei orașului București" ; este singura elevă a școlii care a participat și la primul act al marii competiții, cel de atletism.

Aproape la fel de talentate ca Sanda Duțu se arată a fi și alte pioniere din școală : Alexe Mariana din a V-a, Neculce Doina din a V-a D, Băbișteanu Maria din a VI-a B, Negrea Eugenia din a VI-a C. Așadar, la fete, bătălia pentru titlul de campioană pe școală nu va fi ușoară...

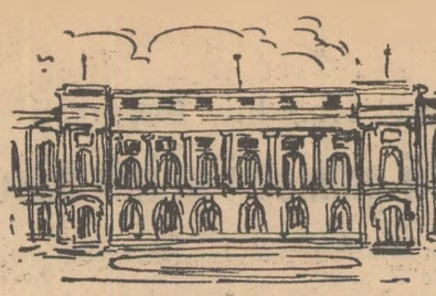
Cu băieții, lucrurile par să stea mai simplu. Fiindcă trei gimnaști se anunță drept principali pretendenți la titlul de campioni : Lițoiu Ion din a V-a E, Bărbuță Cornel din a VI-a C și Constantin Andrei din a VI-a D.

N-avem însă timp de prea multe reflecții. Pauza este pe terminate. Ca la o comandă, pionierii și pionierele au revenit în sală. S-au adunat în formație. Pianista, o fostă elevă a școlii (Neculce Ileana, acum în clasa a IX-a la Școala medie nr. 35) reia, cu acorduri mai viguroase, melodia. Și-a făcut apariția și profesoara Maria Stăpînoiu care conduce pregătirile. 200 de gimnaști și gimnaste vor începe o nouă „repriză" de muncă avîntată. Noile exerciții de clasificare pentru copiii de 11—12 ani, tema concursului trebuie să fie temeinic însușite. Mai ales că finala — cum se spune — bate la ușă !

T. STAMA

PRIN MUZEELE PATRIEI

Muzeul de artă al R. P. R.

Nicolae Grigorescu

NICOLAE GRIGORESCU: „Fetiță"

În articolul anterior al rubricii „Prin muzeele patriei", ne-am propus să cunoaștem mai îndeaproape pe marele pictor romîn Nicolae Grigorescu, ale cărui tablouri sînt expuse în majoritate în sălile 3 și 4 ale Galeriei Naționale — Muzeul de Artă al R.P.R. Unul dintre cei mai mari pictori romîni, Nicolae Grigorescu, s-a născut la 15 mai 1838 în comuna Pitaru, dintr-o familie de țărani săraci. Fiind al 6-lea copil, el cunoaște de mic mizeria și lipsurile, învățătura sa trebuind să se limiteze numai la bruma de cunoștințe căpătată de la catihetul bisericii Sf. Gheorghe din București. Rămas orfan de mic, „Nicu Zugravu" — cum i se va spune mai tîrziu — începe să picteze încă la vîrsta de 10 ani icoane de lemn, pe care apoi le vinde prin tîrguri pentru a-și cîștiga existența. Mai tîrziu, perfecționîndu-și măiestria artistică pictează chipurile sfinților de pe zidurile mănăstirii Agapia, folosind ca modele figurile oamenilor simpli din jur. Prin această lucrare a fost remarcat de M. Kogălniceanu care reușește să-l trimită în străinătate cu o bursă de studii. În străinătate ca și în țară, pictorul a transpus pe pînză figura omului simplu. („Bătrîna cu gîștele", „Bătrînă cîrpind" etc.). Întors în țară, Nicolae Grigorescu prezintă în multe din pînzele sale scene de muncă din viața satului („Drum greu"), mizeria în care este nevoit țăranul romîn să trăiască („Colibă", „Bordei"). Asemenea tablouri sînt lucrate în culori închise, reci, cu un cer cenușiu, apăsător, ca și viața pe care o duceau acești lucrători ai pămîntului. În tablourile „Car cu boi pe înserat", „Car cu 4 boi" ca și în multe altele, pictorul ne prezintă aceste animale care au fost tovarăși nedespărțiți ai țăranului romîn. Poziția animalelor, expresia tristă a ochilor, mușchii încordați, totul sugerează munca grea, suferință. Sănătatea și curățenia vieții interioare a țăranului romîn, calitățile lui fizice, sînt transpuse cu mult talent pe pînze ca: „Rucăreancă", „Țărancă voioasă" etc. Printre acestea se numără și minunatul portret „Fetiță". Pe un fundal închis, înfășurat într-o basma roșie, chipul tinerei copile apare delicat, proaspăt. Ochii negri și strălucitori, care par a fi partea cea mai luminoasă a tabloului, și un năsuc abia schițat completează această imagine plină de viață.

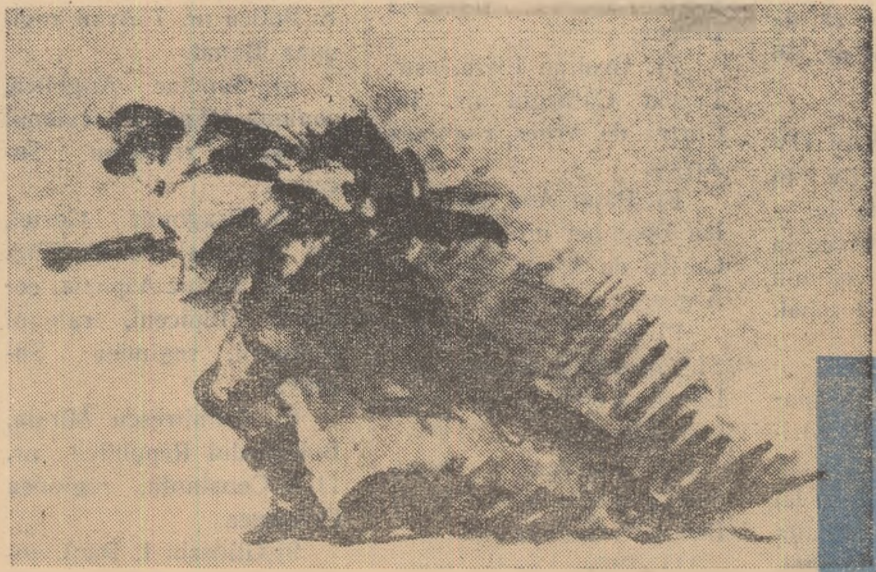
Patriotismul cald al lui Grigorescu se vădește și în tablourile sale istorice. Dorința sa de a înfățișa cu adevărat viața îl îndeamnă să picteze evenimente trăite de el. Astfel, în timpul războiului de independență din 1877 el face parte din grupul de artiști care a însoțit armata romînă. Schițele și desenele luate pe cîmpul de luptă au stat la baza compoziției istorice „Atacul de la Smîrdan". Figura centrală a compoziției este eroicul și neînfricatul ostaș romîn care luptă cu ardoare pentru independență. Folosind contrastul, N. Grigorescu prezintă în colțul stîng al tabloului dușmanul învins, iar în colțul opus pictorul înfățișează un ostaș romîn care moare eroic cu arma în mînă. Rîndurile compacte ale ostașilor cu corpurile aplecate înainte, cu armele îndreptate spre dușman, înfruntă totul: zăpada, cerul plumburiu și moartea. Încordarea și atitudinea lor sugerează iureșul năvalnic spre victorie, iureș imposibil de oprit.

Opera lui Grigorescu nu se mărginește la cele cîteva tablouri mai reprezentative amintite aci. O mulțime de schițe, desene, tablouri în ulei, dintre care cele mai multe se află expuse la Galeria Națională vă vor întregi cunoștințele asupra operei și talentului marelui maestru al picturii romînești.

La 24 iulie 1907 Nicolae Grigorescu s-a stins din viață, la vîrsta de 65 de ani. Viața lui a constituit o pildă de muncă îndîrjită pentru desăvîrșirea măiestriei artistice, de modestie și de înțelegere a sufletului omenesc.

Opera acestui „rapsod al pămîntului nostru" cum îl numește pe bună dreptate Al. Vlahuță se bucură azi de prețuirea întregului popor.

M. CORDONEANU

NICOLAE GRIGORESCU: „Soldat atacînd la baionetă" — desen schiță.

Frumoasă ești patria mea!

Scriu în caietul deschis
ca o floare cu două petale.
Am cerneală și toc
și tașca plină de cărți.
Și-n liniștea serii acesteia,
domoale,
ce-mbracă pereții-n fantastice
hărți,
acum, cînd în geamul
sclipind ca un ochi de mare
zăresc tremurînd plutitoare,
o stea,
simt nevoia să-ți spun
în cuvinte arzătoare:
„Ce frumoasă ești patria mea!"

Azi, veneam de la școală.
Și-n drum,
toate-mi vorbeau despre tine.
Copacii înălțimilor reci
coborîseră-n parc,
luminile
îmi povesteau de-o cascadă
captată-n turbine,
iar vîntul,
jucîndu-mi cravata
venise din larg.
Mașinile, cu du-te vino-ul lor,
vorbeau despre șosele
nemăsurate...
La Aprozar
am văzut roșii
crescute sub nea
Și ele mi-au adus știri
purpurii de la sate
Și toate-mi spuneau:
„Ce frumoasă ești patria mea!"

Iau o carte.
In ea am presat astă-vară
un mac — are roșii petale subțiri.
Iau albumul cu poze lucioase
parcă date cu ceară.
Am presat aci
foarte multe amintiri.
E tîrziu.
Chipul mamei.
Masa pusă de cină...
În pat,
perna plină cu vise nu-i grea
Tata-i dus la o școală de seară
dar are să vină.
„Ce frumoasă ești patria mea!"

MIOARA CREMENE

Printre păpuși

Exact în fața mea stă Dolly, păpușa cu ochii albaștri și păr blond. O ridic în brațe, o plec pe spate. Închide ochii și spune suspinînd: ma-ma! Doar atît poate spune o păpușă?

Nu! Păpușile au fost aduse la Studioul București, au fost puse pe platoul de filmare și reflectoarele s-au aprins, aparatele au început să bîzîie și... Gata! Atențiune! Filmăm!

Un copil de vîrsta voastră, năzdrăvan foc, are un vis ciudat: cînd traversează strada, ca prin farmec toate vehiculele se opresc, lăsîndu-l să treacă; cu mașina sa imaginară, Boroboață, căci așa se numește eroul filmului, visează că poate, că are chiar dreptul să meargă, nu pe asfalt ci... pe acoperișurile caselor. Ei, și tot așa, din ispravă în ispravă, Boroboață, își sfîrșește boroboațele în patul unui spital, unde a fost transportat în urma unui accident. Dar pînă la urmă, prietenul nostru se face cuminte datorită regizorului Bob Călinescu care-l învață... respectarea regulilor de circulație.

„Voinicelul" este tot un copil. Are talent la desen și-i viteaz, foc. Se luptă cu calul său de lemn, cu jucăriile sale pe care le atacă fără cruțare cu sabia sa de lemn. Dar a de ajuns ca în camera lui unde este stăpîn atotputernic să apară un șoarece. Un biet șoricel. Și eroul nostru se pierde cu firea, se urcă sus de tot, pe șifonier și se ascunde. Grozav Voinicel, nu-i așa, copii, ne-a prezentat regizorul Olimp Vărășteanu din cartoane decupate.

Se spune, că undeva, într-o lume numai de motani știută, există o împărăție a leneșilor. Acolo, cu cît stai mai mult, cu atît e mai bine! Poți avea de toate, fără să clintești o lăbuță. Ei, și motanul nostru îngrozitor de leneș, auzind de-o lume pe gustul său, noaptea, pornește spre împărăția cu pricina.

Dar... copii, după cum văd eu, vreți să vă povestesc asemenea povești fără să mă opresc. Duceți-vă și voi la film să vedeți ce se întîmplă cu motanul cel leneș despre care povestește regizorul Gh. Șaldel. Și... să nu cumva să faceți ca el, c-o pățiți.

Ascultați-mă pe mine!

NONA SKIBINSKI

CUM ȘI-AU FACUT EI OAMENII LOR DE ZAPADA!

de NELL COBAR

Un înfumurat. Unul cu idei. Un politicos. Unul pus pe șotii. Un grăbit. Un sportiv. Un amator de tehnică modernă. Unul obișnuit să „lucreze" numai cu fițuici. Băiatul lui tăticu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii